

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Indfødsretsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. november 2014
Kontor: Indfødsretskontoret
Sagsbeh: Ida Wiegand Justesen
Sagsnr.: 2014-0032-1544
Dok.: 1335674

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 (Alm. del), som Folketingets Indfødsretsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. oktober 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg:

”Var Justitsministeriet inden DR's omtale af problemstillingen i september 2014 klar over, at visse lande ville afvise at udstede betingede løsningsattester til unge, der ønskede dansk statsborgerskab ved erklæring, og var ministeriet klar over det allerede under udarbejdelsen af lovforslag L 162 (2013-14)?”

Svar:

Justitsministeriet har også forud for udarbejdelsen af det nævnte lovforslag været bekendt med, at der er lande, hvorfra det erfaringsmæssigt er umuligt eller forbundet med overordentligt store vanskeligheder at blive løst fra et hidtidigt statsborgerskab. Der kan i den forbindelse henvises til Justitsministeriets tidligere besvarelser af 22. april 2014 af spørgsmål nr. 38 og 39 og af 1. september 2014 af spørgsmål nr. 55 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.

Efter ikrafttrædelsen af de nye regler om erklæringsadgang for unge født og opvokset i Danmark er der fremkommet oplysninger om, at en række lande (herunder Tyrkiet), hvis borgere normalt ikke har problemer med at blive løst i forbindelse med naturalisationssager, ikke skulle kunne udstede den dokumentation vedrørende løsning fra hidtidigt statsborgerskab, som er nødvendig i forbindelse med afgivelse af erklæring efter indfødsretslovens § 3 A.

Justitsministeriet har ikke forud for de nye reglers ikrafttrædelse haft noget konkret kendskab til, at lande, som i forbindelse med naturalisationssager kan løse deres statsborgere fra disses hidtidige statsborgerskab, skulle være afskåret fra at udstede dokumentation, som kunne danne grundlag for afgivelse af erklæring efter indfødsretslovens § 3 A.

I øvrigt bemærkes, at det er Justitsministeriets vurdering, at der i hvert fald for Tyrkiets vedkommende ikke er tale om en generel afvisning af at udstede betingede løsningsattester.

Som det fremgår af Justitsministeriets tidligere besvarelse af 7. oktober 2014 af spørgsmål nr. 63 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg, er det således Justitsministeriets vurdering, at udfordringerne i forhold til udstedelse af betingede løsningsattester for tyrkiske statsborgere vil kunne løses ved en tilpasning af de administrative sagsgange inden for rammerne af de gældende regler.

Der kan i den forbindelse henvises til de samtidige besvarelser af spørgsmål nr. 7 og 8 (Alm. del) fra Folketingets Indfødsretsudvalg.